

Transcribimos a continuación, la nota que nos remitió nuestro admirado «mestre Ruera», como digna compensación a nuestro interés por mantener una entrevista acerca de la Societat Coral Amics de la Unió, a la que él perteneció durante años...

«No recordo fixament les dates, però dedueixo que vareig ésser uns dotze anys director musical del Cor Amics de la Unió, fins el 1936 en que va esclatar aquella conflagració fratricida que va assolir la nostra pàtria, ja que en aquells dramàtics moments, no s'estava per cançons. Un cop acabada aquella guerra es va tornar a organitzar la dita societat claveriana i jo, degut a les meves moltes i variades ocupacions, no vareig poguer continuar en el meu lloc de director, això no vol dir que mai he deixat d'ésser-ne membre, ja que continuo amb molt de gust formant com a soci.

Els anys que vareig actuar dirigint el cor són per a mi inoblidables. El rotllo de cant estava integrat per una vuitantena de coristes i havia arribat a ésser un conjunt veritablement respectable. Ens atrevíem a interpretar tota classe d'obres famoses, perquè contàvem amb bones veus i amb un voluntariós esperit de vèncer dificultats.

En trobava entre ells amb uns companyonatge noble i sincer i em sentia estimat de tots. Això val molt en la vida. En conservo un imborrable record.

Sé que els Amics de la Unió, fins avui, han superat moltes adversitats, més ells segueixen impertèrrits complint i difonent el trilema de «Progrés, Virtut i Amor», i amb aquest elevat esperit humanitari no es pot mai fracassar».

Per molts anys, «Amics de la Unió».

Josep Me Ruera

Maestro Ruera

